

ಕೊಡುವ ಹೂವಿಗೆ ನೀನು ನಿನ್ನ ಸಮೃದ್ಧಿಯನ್ನು
ಕೊಡುಗೆ ನೀಡುವೆ ನೀನು ಅವಕ್ಕೆ ನಿನ್ನ ಉಪ್ಪುವ ತಾಜಾತನವನ್ನು

ಜೇನೋಣಗಳ ಪ್ರತಿ ಅವಗಳದೇ ಫಾನೆ ನಿನ್ನ ಕೈಗಳಿಗೆ ಬರಲೆಂಬ ಬಯಕೆ ನಂಗಿ,
ಅವು ಸಾಯುತ್ತವೆ, ಬೆಂಸತ್ತುವೆ ಮಣಿಲೀ ತಮ್ಮ ಮಶ್ಚಳುಮರಿಗಳ ಒಡಲನ್ನು:
ಹೀಗೆ ಉಳಿತ್ತುವೆ ಆ ಹೋಳಿಯುವ ಹುಳಿಗಳು ನನ್ನೆಡೆ ಹೊಲವನ್ನು.

ಬಿಸಿಲಲ್ಲಿ ಬಾಯಾರಿದ ಬಂಡೆ ನಾನು, ಆಗ
ಹಾಡುತ್ತೇನೆ ನಿನ್ನ ಸನಿಕ ಸುಖದಿಂದ ಉಕ್ಕಿ,
ಹೀರಿದೆ ಈ ಬಂಡೆ ನೀನು ದಸಿವಾತ್ಯಯಲ್ಲಿ ಕಾಡಿಂದ ತಂದ ಜೀವಜಲವನ್ನು.

ಕವಿತೆ

...ಆ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ...ಬಂತು ಕವಿತೆ
ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ನನ್ನ,
ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂತು, ಅದು ಯಾವಾಗ ಬಂತು
ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ನಂಗೆ, ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ನಂಗೆ
ಅದು ಮಾಗಿಯಿಂದ ಬಂತೇನು,
ಹರಿವ ನದಿಯಿಂದ ಬಂತೇನು.
ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ನಂಗೆ ಹೇಗೆ ಯಾವಾಗ ಬಂತೆಂದು,
ದಸಿಗಳಲ್ಲ ಅವು ಪದಗಳಲ್ಲ ಮೌನವೂ ಅಲ್ಲ,
ನನ್ನನ್ನು ಕರೆಯಿತು ಅದು ನಾ ನಡವ ಬೀದಿಯಿಂದ
ಇರುಳು ಕವಲಾಗಳ ತಕ್ಕೆಯಿಂದ,
ನನ್ನನ್ನೇ ಅರಿಸಿತು ಅದು ಹಲವು ಗೆಳೆಯಿರ ನಡುವಿಸಿಂದ,
ಬೆಕೆ ಕೆನ್ನಾಲಗೆಯು ಒಳಗಿಂದ,
ಬಂಟಿಯಾಗಿ ಮನೆಗೆ ಮರಳುವಾಗ,
ಅಗೋ ಅಲ್ಲಿತ್ತು, ಮುಖವಿಲ್ಲದೆ ನಿಂತಿತ್ತು,
ಅದು ಬಂದು ನನ್ನ ಮುಟ್ಟಿತ್ತು.

ಏನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ನಂಗೆ ತಿಳಿದಿರಲ್ಲಿ,
ಹಂಸರು ಕೊಡುವ ಆಟವ ನನ್ನ ನಾಲೀಗೆ ಅರಿತಿರಲ್ಲಿ,
ಕಣ್ಣಿ ಕುರುಡಾಗಿತ್ತು.
ಒಳಮನೊಳಗೆ ಏನೋ ಮೊದಲಾಯ್ತು,
ಒಳಹೋರಿಗೆ ಜ್ಞರದ ಬೇಗೆಯೋ

